दशमेऽहनि तस्मिंस्तु भीष्मार्ज्जुनसमागमे । प्रावर्त्तत महारौद्रः सततं समितिञ्जयः ।
तस्मिन्नयुतशो राजन् भूयश्चश्च परन्तप । भीष्मः शान्तनवो योधान् जघान परमास्त्रवित् ।
येषामज्ञातकल्पानि नामगोत्राणि भारत । ते हतास्तत्र भीष्मेण शूराः सर्व्वेऽनिवर्त्तिनः ।
दशाहानि ततस्तप्त्वा भीष्मः पाण्डववाहिनीं । निरविद्यत धर्म्मात्मा जीवितेन परन्तप ।
स क्षिप्रं वधमन्विच्छन्नात्मनोऽभिमुखो रणे । न हन्यां मानवश्रेष्ठान् सङ्ग्रामे सुबहूनपि । ५२५५
चिन्तयित्वा महाबाहुः पिता देवव्रतस्तव । अभ्यासस्थं महाराज पाण्डवं वाक्यमब्रवीत् ।
युधिष्ठिर महाप्राज्ञ सर्व्वशास्त्रविशारद । शृणुष्व वचनं तात धर्म्यं स्वर्ग्यञ्च जल्पतः ।
निर्व्विण्णोऽस्मि भृशं तात देहेनानेन भारत । व्रतञ्च मे गतः कालः सुबहून् प्राणिनो रणे ।
तस्मात्पार्थं पुरोधाय पाञ्चालान् सृञ्जयांस्तथा । मद्वधे क्रियतां यत्नो मम चेदिच्छसि प्रियं ।
तस्य तन्मतमाज्ञाय पाण्डवः सत्यदर्शनः । भीष्मं प्रति ययौ राजा सङ्ग्रामे सह सृञ्जयैः । ५२५०
धृष्टद्युम्नस्ततो राजन् पाण्डवश्च युधिष्ठिरः । श्रुत्वा भीष्मस्य तां वाचं चोदयामासतुर्ब्बलं ।
अभिद्रवध्वं युध्यध्वं भीष्मं जयत संयुगे । रक्षिताः सत्यसन्धेन जिष्णुना रिपुजिष्णुना ।
अयञ्चापि महेष्वासः पार्षतो वाहिनीपतिः । भीमसेनश्च समरे पालयिष्यति वो ध्रुवं ।
मा वो भीष्माद्भयं किञ्चिदस्त्वद्य युधि सृञ्जयाः । ध्रुवं भीष्मं विजेष्याम पुरस्कृत्य शिखण्डिनं ।
ते तथा समयं कृत्वा दशमेऽहनि पाण्डवाः । ब्रह्मलोकपरा भूत्वा सञ्जग्मुः क्रोधमूर्च्छिताः । ५२५५
शिखण्डिनं पुरस्कृत्य पाण्डवश्च धनञ्जयं । भीष्मस्य पातने यत्नं परमं ते समास्थिताः ।
ततस्तव सुतादिष्टा नानाजनपदेश्वराः । द्रोणेन सह पुत्रेण सहसेना महाबलाः ।
दुःशासनश्च बलवान् सह सर्व्वैः सहोदरैः । भीष्मं समरमध्यस्थं पालयाञ्चक्रिरे तदा ।
ततस्तु तावकाः शूराः पुरस्कृत्य महाव्रतं । शिखण्डिप्रमुखान् पार्थान् योधयन्ति स्म संयुगे ।
चेदिभिस्तु सपाञ्चालैः सहितो वानरध्वजः । ययौ शान्तनवं भीष्मं पुरस्कृत्य शिखण्डिनं । ५२६०
द्रौणपुत्रं शिनेर्नप्ता धृष्टकेतुस्तु पौरवं । युधामन्युः सहामात्यं दुर्य्योधनमयोधयत् ।
विराटस्तु महानीकः सहसेनं जयद्रथं । वृद्धक्षत्रस्य दायादमाससाद परन्तप ।
मद्रराजं महेष्वासं सहसैन्यं युधिष्ठिरः । भीमसेनोऽभिगुप्तस्तु नागानीकमुपाद्रवत् ।
अप्रधृष्यमसम्बाधं सर्व्वशस्त्रभृताम्वरं । द्रौणिं प्रति ययौ मत्तः पाञ्चाल्यः सह सोदरैः ।
कर्णिकारध्वजञ्चैव सिंहकेतुमरिन्दम । प्रत्युज्जगाम सौभद्रं राजपुत्रो बृहद्बलः । ५२६५
शिखण्डिनश्च पुत्रास्ते पाण्डवश्च धनञ्जयं । राजभिः समरे पार्थमभिपेतुर्जिघांसवः ।
तस्मिन्नतिमहाभीमे सेनयोर्व्वै पराक्रमे । सम्प्रधावत्स्वनीकेषु मेदिनी समकम्पत ।
तान्यनीकान्यनीकेषु समसज्जन्त भारत । तावकानां परेषाञ्च दृष्ट्वा शान्तनवं रणे ।
ततस्तेषां प्रतप्तानामन्योन्यमभिधावतां । प्रादुरासीन्महाशब्दो दिक्षु सर्व्वासु भारत ।
शङ्खदुन्दुभिघोषैश्च वारणानाञ्च हृंहितैः । सिंहनादैश्च सैन्यानां दारुणः समपद्यत । ५२७०